

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/100-bohaterow-na-100-le/104609,Zygmunt-Piasecki-ur-14-grudnia-1893-w-Szafarni-pow-Rypin-n-zm-26-stycznia-1954-w-N.html>
03.05.2024, 10:52

Zygmunt Piasecki (ur. 14 grudnia 1893 w Szafarni, pow. Rypin, zm. 26 stycznia 1954 w Nicei) – generał brygady.

W bitwie pod Cycowem dn. 16/8 1920 podczas sierpniowej ofensywy w walce z brygadą npl. piechoty (514, 515, 516 pp) maszerującą na Lublin, mjr Piasecki dowodząc prawym własnym skrzydłem złożonym z 7 p.uł. (...) uderzył na lewe skrzydło npla (...) atakiem konnym 2 szwadronu i pieszym 3 szwadronu rozbił i zmusił do odwrotu bryg. npl. biorąc jeńców z tych 3 pułków i 5 KM. Osobiście kierując akcją mjr Piasecki znajdował się w silnym ogniu km npl. i w najwyższym stopniu narażał swe życie. (Wniosek na odznaczenie Virtuti Militari, 8 października 1920)

Ukończył szkołę handlową we Włocławku (1910), studiował na Politechnice Lwowskiej i Akademii Rolniczej w Dublanach. Członek Związku Walki Czynnej i Związku Strzeleckiego. Od sierpnia 1914 do lipca 1917 w 1 Pułk Ułanów Legionów Polskich (ułan, kapral, plutonowy, chorąży). Po kryzysie przysięgowym internowany w Szczypiornie (lipiec–grudzień 1917) i Łomży (grudzień 1917–sierpień 1918). Od listopada 1918 w Wojsku Polskim, jeden z organizatorów 7 Pułku Ułanów Lubelskich, dowódca szwadronu, od stycznia 1920 zastępca dowódcy pułku, od 6 lipca dowódca pułku, od 26 sierpnia do 18 października 1920 dowódca IV Brygady Jazdy, następnie do marca 1929 ponownie dowódca 7 Pułku Ułanów Lubelskich. Od marca 1929 dowódca 17 Brygady Kawalerii, od marca 1930 dowódca 5 Samodzielnej Brygady Kawalerii (1 kwietnia 1937 zmieniła nazwę na Krakowska Brygada Kawalerii). Na jej czele walczył w kampanii polskiej 1939. W latach 1939–1945 w niewoli niemieckiej (Oflag VII A w Murnau). Od 1945 do kwietnia

Zygmunt Piasecki

1946 w dyspozycji dowódcy 2 Korpusu Polskiego. Pozostał na emigracji we Francji. Zmarł w Nicei. Został pochowany na cmentarzu Caucade w Nicei. Grób został wpisany do ewidencji grobów weteranów walk o wolność i niepodległość Polski (nr ewidencyjny 517).

Awanse: podporucznik (1916), porucznik (1918), rotmistrz (1920), major (1920), podpułkownik (1923), pułkownik (1928), generał brygady (1937).

Bibliografia

W.K. Cygan, *Oficerowie Legionów Polskich 1914–1917. Słownik biograficzny*, T. IV, Warszawa 2006, s. 39–41, T. Kryśka-Karski, S. Żurkowski, *Generałowie Polski niepodległej*, Warszawa 1991, s. 145; P. Stawecki, *Generałowie Wojska Polskiego 1918–1939*, Warszawa 1994, s. 246.